

1820, som mit Forslag gaaer ud paa at gjøre en enkelt Forandring i, befaler dem at søge deres Dplysninger ad Dvrigheds-Beien og paa den Maade, at Dvrigheden skal paategue sine Erklæringer paa disse Ansøgninger og Klager. Loven er altsaa gaaet ind paa at bestemme, ad hvilken Bei og paa hvilken Maade Administrationen skal indhente sine Dplysninger, og mit Forslag gaaer aldeles ikke ud paa at foreskrive nogen anden Bei, eller nogen anden Maade. Det gaaer kun ud paa at faae en Forandring tilveiebragt, der sætter Vedkommende istand til yderligere at fuldstændiggjøre disse Dplysninger. At det kan medføre Ubehageligheder, Vidtøstigheder og Vanskeligheder for Administrationen, det troer jeg ikke kan være noget afgjørende Moment, naar der er Spørgsmaal om, hvad der kan og maa sikke Borgernes Velfærds Anliggender, desuden vil det jo ikke medføre nogensomhelst Vidtøstighed for den overordnede Autoritet; thi hvad der er foreslaaet at skulle skee, skal jo skee, inden det kommer til den vedkommende overordnede Autoritet, og naar det kommer til den, saa ere altsaa alle de forlangte Dplysninger, som den behøver ogsaa fra den vedkommende Ansøger, tilstede. Der er henvisst til, at man ikke resiterer saa Meget i vore Dage ved de hemmelige Erklæringer, da den offentlige Mening og Pressen kan kontrollere dem, men jeg begriber ikke, hvorledes man kan anvende den offentlige Mening og Pressens Control paa hemmelige Dvrigheds-erklæringer. (Hør!) Jeg begriber ikke, hvorledes man vil søge den Control, Pressen skal udøve, eller hvorledes den skulde kunne udøves paa Dvrigheds-erklæringer, som gives hemmeligt, og som altsaa ikke komme enten til den Enes eller den Andens, men kun til vedkommende Ministeriums Rædsfab. I denne Henseende troer jeg Pressen er aldeles udelukket fra at kunne bevirke Noget. Ligeledes paaftod samme ærede Rigsdagsmand, at det er yderst sjældent, at nogen Embedsmand afgiver en urigtig Erklæring; det veed jeg nu ikke, hvorfra han veed, og mig ere ingen Data bekjendte, hvorfra man kan slutte det; men jeg skal sige ham, hvorfra jeg er kommen til at slutte det ganske Modsatte. For det Første er jeg kommen til

at slutte det fra den Maade, som jeg tidligere baade selv er og har seet simple Folk blive behandlet paa af forskjellige Dvrighedspersoner; jeg skal ikke føre Stilsdringen heraf videre, og kun sige, at den Maade, hvorpaa jeg har seet mange Dvrigheder optræde mod simple Folk, har gjort det Indtryk paa mig, at der ikke kan være nogen Tillid til disse Dvrighedspersoners hemmeligt afgivne Erklæringer. Naar jeg dertil seer, saa at sige daglig, at Underdovrighedsdomme meget hyppigt ere det aldeles Modsatte af, hvad Overrettens og Høiesteretsdommene ere blevne, at Dvrighederne ofte have dømt Folk i temmelig høi Straf, hvor Overretterne og Høiesteret have frifundet dem og paalagt det Offentlige Omkostningerne, og saaledes have viist, at de staae i en aldeles modsat Formenting med Hensyn til Vedømmelsen af saadanne Sager, som de dog vide ere offentlige og kunne appelleres til en høiere Ret, saa har dette overbevist mig om, at Politiefager, som ikke angaae Gjenstande over 10 Rbd.s Værdi, og hvor vedkommende Dvrighedspersoner altsaa vide, at de ere Høiesteretsdommere, da disse Domme ikke kunne komme videre, der have de ikke engang saa megen Dvrigfordring, som med Hensyn til de andre, til fuldkomment at sætte sig ind i Alt, hvad de maae sætte sig ind i, for at kunne fælde en retfærdig Dom. Men naar man saa gaaer videre ned til Dvrigheds-erklæringer, som ikke nogensinde blive de Vedkommende bekjendte, saa maa jeg, i Conseqvents af det Tidligere slutte, at der i disse maa forekomme mange flere saadanne Urigtigheder og Misligheder, der kunne være hidkomne deels af Ligegyldighed, af Ukyndighed, af Slendrian, af Uredelighed eller andre lignende Grunde, og det leder mig til den faste Tro, at mange afgivne Dvrigheds-erklæringer ere urigtige, uretfærdige og frækende for vedkommende Ansøger. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har villet afvise en Modbemærkning af Drdsføreren, der gik ud paa, at en Dvrighedsperson meget ofte var ny i sin Kred, og altsaa maatte være ubekjendt med de vedkommende Forhold, dermed, at han saa i alle Tilfælde kunde og vilde raadføre sig med Andre, saa skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at en Embedsmand strax i Begyndelsen,